

og Norges Vedkommende. Under henholdsvis 23de og 25de August anmodede derefter det norske Justitsdepartement og det danske Justitsministerium den norske og den danske Bøgelovkommission om at afgive Betænkning angaaende de fra svensk Side fremsatte Forslag til Forandringer, ligesom Kommissionerne til dette Diemed bemyndigedes til at træde sammen, for indbyrdes at forhandle om den nævnte Betænkning. Som Følge heraf sammtraadte de norske og danske Kommitterede den 4de til 13de September f. A. til et Møde i Kristiania, i hvilket Møde ogsaa to svenske Delegerede deltog. Da Forhandlingerne medførte Dptagelsen af et ikke ringe Antal om end i de fleste Tilfælde mindre væsentlige Ændringer i det tidligere af de tre Landes Kommitterede vedtagne Lovudkast, udarbejdedes et nyt fuldstændigt Udcast til Bøgelov for Danmark og Norge med tilsvarende svensk Text, saaledes som den var endelig vedtagen af de svenske Delegerede, og dette nye gennemførte Udcast, der er vedspjæet de dansk-norske Kommitteredes Betænkning i Bilag II, er nu i den dansk-norske Text forelagt Landstinget som „Forslag til Bøgelov for Danmark“.

I Overensstemmelse med denne Lovforslagets Tilblivelsesmaade er det af Justitsministeren ved dets Forelæggelse, jfr. Landstingstidenden Sp. 393—94, udtrykkelig udtalt, at Diemedet med Forelæggelsen ikke er simpelthen at tilveiebringe en ny Bøgelov for Danmark uden Hensyn til, om tilsvarende Love maatte blive givne for Sverrig og Norge, men Forelæggelsen er kun stæet for om muligt ved Hjælp af det foreliggende Forslag at opnaa Overensstemmelse mellem de nordiske Landes Bøgelove.

Dette Forelæggelses Diemed yttres sin Virkning baade i Henseende til den Betydning, der maa tillægges Vedtagelse af Ændringer i eller Tillæg til Forslaget, og i Henseende til den Betydning, der maa tillægges Vedtagelsen af Forslaget selv i uforandret Skikkelse. Vedtages Ændringer i eller Tillæg til Forslaget, er Opnaelsen af Diemedet med den nu stedfundne Forelæggelse umuliggjort, og enhver saadan Forandring vil derfor virke paa samme Maade som en Forkastelse. Vedtages selve Forslaget i uforandret Skikkelse, er dermed ikke fra vedkommende Things Side givet Samtykke til, at Forslaget uden Videre skal være Lov; men selv om det ogsaa maatte blive vedtaget i uforandret Skikkelse af det andet Thing og stadfæstet af Kongen, vil det ifølge Forslagets § 96 først træde i Kraft som Lov, naar det er bestemt at skulle stæ ved Igl. Anordning, og den her givne Bemyndigelse vil ifølge Justitsministerens Udtalelser paa ovenanførte Sted kun blive brugt paa den Maade, at Regjeringer ikke vil udvirke den paagældende Anordning, før den har set, at Loven er bleven vedtagen uforandret i den svenske Rigsdag og af det norske Storting, og tillige ved Brevvevling

med vedkommende Regjeringer har forvisset sig om, at Forslaget vil blive indstillet til Sanktion. Skulde denne Forudsætning bryde, idet f. Ex. enten det norske Storting eller den svenske Rigsdag vedtog Forandringer, henholdsvis i Forslagets dansk-norske eller i dets svenske Text, saaledes som den findes aftrykt i Bilag II, da brister ogsaa den Forudsætning hvorunder Thinget har vedtaget Lovforslaget, og den stedfundne Vedtagelse vil derfor i saa Fald være at anse som usket.

Ifølge det Anførte er Landstingets Stilling over for det forelagte Forslag efter Udvalgets Formening simpelthen den, at Thinget har Valget imellem, om det ved Forslagets Vedtagelse i uforandret Skikkelse vil yde sin forfatningsmæssig nødvendige Medvirkning til Gjennemførelse af Overensstemmelse i de nordiske Landes Bøgelove, eller om det ved at forkaste Forslaget eller vedtage Ændringer deri vil bevare den nuværende Overensstemmelse mellem dem.

Denne Things Stilling har ikke kunnet undgaa at paavirke Udvalgets Opfattelse af dets Opgave og udvirke bestemmende paa Bestaffenheden af de Overveielser, som det har anset sig for kaldet til at anfætte i Henseende til Forslaget, idet Udvalget under de foreliggende Omstændigheder har ment at burde sammensætte sine Overveielser under Besvarelsen af følgende Hovedspørgsmaal:

1) Er en Overensstemmelse imellem de nordiske Landes Bøgelov i og for sig ønskelig?

2) I hvilket Omfang vil en saadan Overensstemmelse kunne tilveiebringes ved Hjælp af det foreliggende Forslag?

3) Er Forslaget i sig selv af en saadan Bestaffenhed, at det for at tilveiebringe den tilsigtede Overensstemmelse kan tilraades at vedtage det i uforandret Skikkelse?

Swad det første Spørgsmaal angaar, tiltræder Udvalget ganske den Anskuelse, som familige de tre nordiske Rigers Regjeringer have vedkjendt sig, og skal i Genhold dertil udtale, at Tilveiebringelse af den paatænkte Overensstemmelse mellem Danmarks og de to andre nordiske Landes Bøgelovgivning vil være et stort og ubetinget Gode, til hvis Opnaelse den danske Lovgivningsmagt er i høieste Grad interesseret i at medvirke. Naar nemlig henfæses til Størrelsen af Bøgelovsætningen mellem Danmark og de to andre nordiske Riger, som Udvalget i Genhold til de i Indledningen til Kommissionsforslagets Motiver givne Oplysninger mener at kunne anslaa til mindst 70 Millioner Kroner aarlig, og naar henfæses til den Betydning, som en ensartet Bøgelovgivning vil have ved at lette og fremme